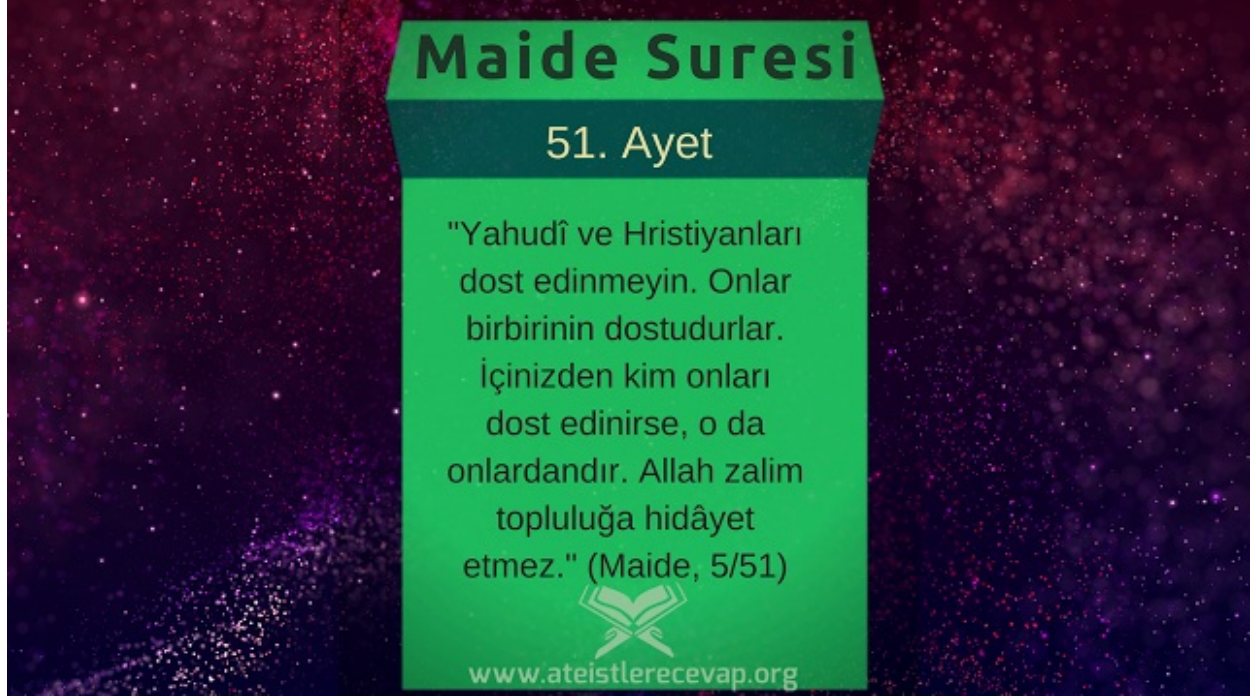

Maide 51 Kafirleri dost edinmeyin ayetini açıklar mısınız?

www.ateistlerecevap.org/2017/09/maide-51-kafirleri-dost-edinmeyin.html

ateistlerecevap

Eylül 3, 2017

Maide 51 Kafirleri dost edinmeyin ayetini açıklar mısınız?

Değerli kardeşimiz,

Kur'an'ın belirttiği gibi,

“Ehl-i Kitabın hepsi bir değildir.” (Âl-i İmran, 3/113).

Onların hepsini aynı kategoride görmek, Kur'anî ve tarihî realiteye muhaliftir.

“Yahudî ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirinin dostudurlar. İcinizden kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Allah zalim topluluğa hidâyet etmez.” (Maide, 5/51)

âyeti, onlarla diyaloga ve beşerî ilişkilere mani değildir. Nitekim, Ehl-i kitaptan kız almak, Kur'an'ın hükmüyle sabit bir vakıadır (Maide, 5/5). Hamdi Yazır, üstteki âyetle ilgili şöyle der:

“Mü'minler, yahudi ve hristiyanlara iyilik etmekten, dostluk yapmaktan, onlara idareci olmaktan menedilmemiş, onları veli ittihaz eylemekten, yordaklık etmekten nehyedilmişlerdir. Çünkü onlar, mü'minlere yar olmazlar.”

Fıkıh usulündeki “Hüküm müştak üzerine olsa, me'haz-ı iştikak hükmün illetini gösterir.” esasının, üstteki âyeti doğru yorumlama noktasında hatırdan uzak tutulmaması gerekir.

Mesela, “hırsızlık yapanlara şu cezayı uygulayın” denildiğinde, hükmün illetinin hırsızlık olduğu aşıkardır. Onun gibi, üstteki âyetteki nehiy dahi, Yahudi ve Hristiyanlarla, Yahudilik ve Hristiyanlık cihetleriyle ilgilidir.

Hem de bir adam zâtı için sevilmez. Belki muhabbet, sıfat veya san'atı içindir. Her bir Müslümanın herbir sıfatı Müslüman olması lazım gelirken, her zaman bunun gerçekleştiğini söyleyemeyiz. Onun gibi, herbir kafirin herbir sıfatı kafir değildir. Dolayısıyla, onlarda bulunan Müslüman sıfatlar veya faydalı san'atlar noktasından muhatap olmak niçin caiz olmasın ? “Ehl-i kitaptan bir haremın olsa, elbette seveceksin.”

Meseleyi şu şekilde özetlemek mümkündür: Onlarla beşeri ilişkilerde bulunmak ayrı, onların din-örf ve adetlerine hayran kalmak ayrıdır. Birincisi Kur'an'ın nehyine dahil değilken, ikincisi kesinlikle yasaklanmıştır.

“Yahudi ve Nasara ile muhabbetten Kur'anda nehiy vardır... Bununla beraber nasıl dost olunuz dersiniz?” sorusuna Bediüzzaman verdiği öz, fakat çok doyurucu cevabında şöyle diyordu:

“Bu nehiy, Yahudi ve Nasara ile Yahudiyet ve Nasraniyet olan ayineleri hasebiyledir.”

Buna göre Kur'an'da yasaklanan muhabbet, Hak din olan İslâm'a kavuştuktan sonra Yahudiliğe yahut Hristiyanlığa meyletmek ve sevgi beslemektir. Bu yasaktan kaçınmak şartıyla, bir Hristiyanla iyi komşuluk ilişkileri kurulabilir, ticaret yapılabilir, ortak düşmanlara karşı birlikte hareket edilebilir. Bütün bunlar Hristiyanlığı sevmek demek değildir.

Konunun devamında bu noktaya şöyle açıklık getiriliyordu:

“Bir adam zatı için sevilmez. Belki muhabbet, sıfat ve san'atı içindir. ... Binaenaleyh, Müslüman bir sıfatı veya san'atı istihsan etmekle iktibas etmek neden câiz olmasın? Ehl-i kitaptan bir haremın olsa elbette seveceksin!” (Münâzarât, s.40)

Son cümle gerçekten çok harika ve konuya son noktayı koyuyor. Ehl-i kitaptan bir kadınla evlenen Müslüman, hanımını elbette sevecektir, ama bu sevgi onun dinini sevmesi manasına gelmez.

Bu ince ölçüden uzak kalmak, bize bazen çok pahalıya mal oluyor.

Konunun devamında, Ehl-i kitapla dost olmanın gerekçesi, şu cümlelerde net olarak ortaya konuluyor:

“Onlarla dost olmamız, medeniyet ve terakkilerini istihsan ile iktibas etmektir. Ve her saadet-i dünyeviyyenin esası olan âsâyişi muhafazadır. İşte bu dostluk kat'iyen nehy-i Kur'ânî de dahil değildir.” (Münâzarât, s.41)

İlave bilgi için tıklayınız:

Kaynak: sorularlaislamiyet.com